

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ (ΐω. 7, 37-52 καί 8, 12)

†ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή όμιλίας στους Παπαδάτες, στις 19/6/1994)

1. Προσευχή για όλους

Σήμερα, πού είναι ή ημέρα τής Αγίας Πεντηκοστής καί έορτάζουμε τήν Αγία Τριάδα, Πατέρα, Υίο, καί Άγιο Πνεϋμα, παρακαλοϋμε ιδιαίτερα τό Πανάγιο Πνεϋμα, νά μᾶς φωτίζει.

Ό Κύριός μας Ίησοϋς Χριστός εἶχε ἔρθει στόν κόσμο γιά νά μᾶς σώσει, νά μᾶς δείξει καί νά μᾶς διδάξει τήν ἀγάπη τοϋ Πατέρα γιά μᾶς. Καί νά μᾶς δείξει τήν θυσία τήν δική Του γιά μᾶς. Ἀλλά παρά ταϋτα μᾶς εἶπε: «Σᾶς συμφέρει νά φύγω Ἐγώ, γιατί ἄμα Ἐγώ δέν φύγω ἀπό κοντά σας, δέν θά ἔρθει τό Άγιο Πνεϋμα. Καί τό Άγιο Πνεϋμα ὅταν θά ἔρθει, θά κάνει ἕνα ἔργο μεγαλύτερο ἀπό Ἐμένα. Θά σᾶς φωτίζει καί θά σᾶς ἀγιάζει».

Μᾶς ἀγιάζει τό Πανάγιο Πνεϋμα, μέ τό ἅγιο Βάπτισμα, μέ τό ἅγιο Χρίσμα, μέ τήν ἔξομολόγηση, μέ τήν Θεία Λειτουργία πού τό ἐπικαλούμεθα καί μέ τήν χάρη καί μέ τήν δύναμή Του καί μέ τήν ἀγιαστική Του ἐνέργεια, τό ψωμί καί τό κρασί γίνονται τό Άγιο Σῶμα καί τό Τίμιο Αἶμα τοϋ Κυρίου μας Ίησοϋ Χριστοϋ. Ἐκείνου, πού πέθανε ἐπάνω στόν Σταυρό γιά τίς ἁμαρτίες μας καί γιά τήν σωτηρία μας.

Παρακαλοϋμε, λοιπόν, τό Πανάγιο Πνεϋμα, σήμερα, μέ τήν ωραία προσευχή: «Βασιλεϋ οὐράνιε, Παράκλητε, τό Πνεϋμα τής ἀληθείας, ὁ πανταχοϋ παρών καί τά πάντα πληρῶν, ἐλθέ, ἐλθέ, ἐλθέ, καί σκήνωσον ἐν ἡμῖν καί καθάρισον ἡμᾶς ἀπό πάσης κηλίδος, καί σῶσον, ἀγαθέ τας ψυχάς ἡμῶν»

Δέν τήν λέμε μόνο σήμερα αὐτή τήν προσευχή. Τήν λέμε ὅλο τόν χρόνο, πρῖν ἀρχίσουμε τήν ὁποιαδήποτε προσευχή μας μέσα στήν ἐκκλησία. Καί ὁ κάθε χριστιανός πού προσεύχεται στό σπίτι του, λέγει τουλάχιστον αὐτή καί τό «Πάτερ ἡμῶν». Εἶναι ή προσευχή ὄλων. Τῶν μικρῶν καί τῶν μεγάλων, τῶν μορφωμένων καί τῶν ἀπλῶν ἀνθρώπων.

Εἶτε ξέρουμε εἶτε δέν ξέρουμε ὅλο τό βάθος καί τήν σημασία της, εἶναι ή προσευχή μας. Γιατί μᾶς τό εἶπε ὁ Χριστός, ὅτι τό Άγιο Πνεϋμα εἶναι ή μεγαλύτερη εϋεργεσία τοϋ κόσμου καί τής ζωῆς μας. Καί τό ἐπικαλούμεθα σέ

κάθε στιγμή τῆς ζωῆς μας, πρωί καί βράδυ καί σέ πολλές ἄλλες εὐκαιρίες.

2. Ὁμολογοῦμε τόν Χριστό, Κύριο, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ

Λέει ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος: «Οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν Κύριον τόν Ἰησοῦν Χριστόν εἰ μή ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ» Νά ἡ πρώτη καί μεγάλη εὐεργεσία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Κανένας δέν μπορεῖ νά πεῖ τόν Χριστό Κύριό Του, παρά μόνο ἂν φωτιστεῖ ἀπό τό Ἅγιο Πνεῦμα.

Τόν λέμε, Τόν ὀνομάζουμε, Τόν προσκυνοῦμε Κύριό μας, γιατί;

Γιατί ἔχουμε πάρει τόν φωτισμό καί τήν χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Λέει πάλι ὁ Ἅγιος καί πανεύφημος Ἀπόστολος Παῦλος: «Οὐδεὶς ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ λαλῶν δύναται εἰπεῖν ἀνάθεμα τόν Ἰησοῦν Χριστόν» Καί ὅσο ἕνας ἄνθρωπος ἔχει μέσα του τήν χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, δέν μπορεῖ ποτέ νά βγάλει λέξη κακή ἀπό τό στόμα του γιά τόν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν.

Βλέπετε, ἀδελφοί, ἄνθρωπο πού δέν ἔχει τήν διάθεση νά πεῖ τόν Χριστό, Κύριο, καί δέν Τόν προσκυνάει σάν Κύριο; Λυπηθεῖτε τον! Ἔχασε τήν χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Αἰσθάνεσαι, ἀδελφέ μου, νά μήν ἔχεις ὄρεξη καί διάθεση, βράδυ καί πρωί, νά ἐπικαλεστεῖς τό μέγα καί Ἅγιο ὄνομα τοῦ Σωτῆρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ; Τρόμαξε! Τρόμαξε, γιά τόν ἑαυτό σου! Πρέπει νά παγώσει τό αἷμα μέσα στίς φλέβες μας, ὅταν αἰσθανόμαστε τέτοια διάθεση, ἀνορεξία, νά ὀνομάσουμε τόν Χριστό, Κύριό μας καί νά Τόν ἐπικαλεστοῦμε, γιατί ἔφυγε ἀπό μάς ἡ χάρη τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

Ἀκοῦτε ἄνθρωπο πού ἔχει πεθάνει πνευματικά, νά εἰρωνεύεται καί νά ἐμπαίζει τήν πίστη στόν Χριστό; Κλεῖστε τά αὐτιά τῆς ψυχῆς σας, κλεῖστε τά μάτια σας νά μήν τόν βλέπετε, γιατί δέν εἶναι πιά ἄνθρωπος, ἀλλά μέσα του κατοικεῖ κάποιον πνεῦμα, ὄχι τό Ἅγιο, ἀλλά τό πνεῦμα τοῦ ἑωσφόρου. Μέσα του κατοικεῖ ὁ σατανᾶς.

Ἐπικαλούμεθα τό Πανάγιο Πνεῦμα καί λέμε: «Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τό Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρών καί τά πάντα πληρῶν, ἐλθέ, ἐλθέ καί σκήνωσον ἐν ἡμῖν» Ἄμα ἔλθει τό Ἅγιο Πνεῦμα μέσα μας, γεμίζει τήν καρδιά μας καί τόν νοῦ μας ἀπό τό φῶς τοῦ Χριστοῦ. Καί ὅταν τό φῶς τοῦ Χριστοῦ γεμίσει καρδιά καί νοῦ, βλέπουμε τό συμφέρον μας, πού εἶναι ἡ ἐνότης μέ τόν Πατέρα καί μέ τόν Υἱόν. Καί ἡ ὑπακοή στίς ἐντολές τοῦ Πατέρα καί τοῦ Υἱοῦ

καί τῆς Ἐκκλησίας, γιατί εἶναι γιά τή σωτηρία μας. Γιά νά ἐλευθερωθοῦμε ἀπό τά πάθη «ἀπό πάσης κηλίδος». Καί νά ἀποκτήσουμε τήν αἰώνια ζωή.

3. Οἱ καρποὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος

Λέγει πάλι ὁ μέγας διδάσκαλος τοῦ κόσμου, ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος: Τά χαρίσματα τοῦ Πνεύματος, ὁ καρπός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, μέσα στήν καρδιά μας, εἶναι: «ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, δηλαδή καλοσύνη, πίστις, πραότης καί ἐγκράτεια»

Ἔχεις πίστη; Ἔχεις ἀγάπη; Ἔχεις καλοσύνη; Ἔχεις μακροθυμία; Ἔχεις ὑπομονή; Ἔχεις ἐγκράτεια;

Ἔχεις τό Πνεῦμα τό Ἅγιο μέσα σου! Πού σέ φωτίζει καί σέ ἀγιάζει, καί σοῦ δίδει αὐτούς τούς καρπούς πού κάνουν τόν ἄνθρωπο ἐπάνω στήν γῆ ἄγγελο, μέ ἀγγελική πολιτεία, γεμάτον ἀπό εἰρήνη, γεμάτον ἀπό ἀγαθή διάθεση, πρόθυμο γιά καλή συνεννόηση, μέ λαμπρή συμπεριφορά πρὸς τούς ἄλλους ἀνθρώπους, μέ εὐσπλαχνία καί ἀγάπη.

Βλέπεις τόν ἑαυτό σου νά σκληραίνει;

Βλέπεις τά συναισθήματά σου νά παγώνουν; Βλέπεις τόν ἑαυτό σου, νά παύει νά ἔχει καλοσύνη καί ἀγάπη πρὸς τούς ἄλλους καί νά τά θέλει ὅλα δικά του καί νά ἀντιμετωπίζει τούς ἄλλους ἀνθρώπους μόνο μέ πάθη καί μέ ἐγωισμό καί μέ καταφρόνηση;

Μή χαίρεις, ἀδελφέ μου, ὅτι τάχα ἔγινες σπουδαῖος, ὅτι σηκώθηκες ἐπάνω ἀπό τούς ἄλλους ἀνθρώπους, ὅτι εἶσαι πιό ἔξυπνος, πιό καταφερτζής. Ἀλλά τρόμαξε γιά τόν ἑαυτό σου! Γιατί, μακριά ἀπό τόν Θεό, ἔξω ἀπό τόν Θεό, χωριστά ἀπό τόν Θεό, δέν ὑπάρχει τίποτε μεγάλο! Εἶναι ὅλα μικρά, ταπεινά, φτωχά καί ὑπόδικα γιά τήν αἰώνια καταδίκη!

4. Ἡ Πεντηκοστή καί ἡ Παναγία ἡ «Φανερωμένη»

Ἄς τονίσουμε κάτι ἀκόμη. Τήν ἑορτή τῆς Πεντηκοστῆς, φανέρωσης τοῦ μυστηρίου τῆς Ἁγίας Τριάδος, τήν ὀνομάζουμε ἑορτή τῆς Φανερωμένης. Γιατί φανερώθηκε ἡ δόξα τῆς Ἁγίας Τριάδος. Καί σέ πολλά μέρη, σήμερα, ἑορτή τῆς

Άγιας Τριάδος, έορτή τής Φανερωμένης, γιορτάζουν ιδιαίτερα τήν Παναγία. Παντού βέβαια γιορτάζουμε, κάθε ήμέρα, ιδιαίτερα τήν Παναγία. Γιατί όμως ένώθηκε ή γιορτή τής Άγιας Τριάδος μέ τήν Παναγία;

Γιατί νά όνομάζεται ή Παναγία, όπως και ή Άγία Τριάδα, «Φανερωμένη»;

Άκριβώς, γιατί ή Παναγία έζησε «έν Πνεύματι Αγίω»

Παρακαλούσε νά βρίσκεται συνεχώς μέσα στην καρδιά της ή χάρη του Χριστού και του Άγιου Πνεύματος. Η Παναγία είχε μιά άγωνία: Νά μάθει τόν λόγο του Θεού, νά τόν ξέρει, για νά τόν τηρεί. Και ό,τι άκουσε από τό στόμα του Χριστού, τό έβαλε στην καρδιά της.

Τό καταλάβαινε, δέν τό καταλάβαινε, δέν τό άφηνε νά πάει χαμένο, νά τό πάρει ό άέρας. Και άγωνιζόταν, μέ όλη τήν δύναμη τής ψυχής Της, νά έχει άγάπη, χαρά, ειρήνη, μακροθυμία, χρηστότητα, πίστη, πραότητα και έγκράτεια. Νά έχει τά χαρίσματα του Άγιου Πνεύματος.

Και ό Θεός και ή χάρη του Άγιου Πνεύματος, άγίασε και καθάρισε τήν καρδιά Της και τό σώμα Της, όλόκληρο τόν έαυτό Της και Τήν έκανε υπερέρα και τών Άγγέλων άκόμη. Για νά δείξει και σέ μās ότι:

ή ύπακοή στό θέλημα του Θεού,

ή προσευχή και

ή χαρά τό Άγιο Πνεύμα νά έρθει και νά κατοικήσει μέσα στις καρδιές μας, δέν είναι λόγια, αλλά είναι ζωή.

Άς εύχηθοϋμε αυτή τήν ζωή, νά τήν έχουμε ζωντανή και παντοδύναμη μέσα μας, για νά όμορφύνει τήν επίγεια ζωή μας και νά μās όδηγήσει στην αιώνια και άτελεύτητη ζωή. Άμήν.-